

18. jun. 1842

FAKTA

Dato:

18. jun. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 33

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 77-78; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 82

TRANSSKRIFTION

18 Juny

Igaar, den 17, var det Moders¹ Fødselsdag. Vi vare Alle paa Jægersborg, og havde der en rar Dag. Imorgen gaar Skovgaard² og jeg ad Jægerspriis til, hvorhen jeg maa for at gjøre nogle Studier. Jeg glæder mig ret til denne lille Reise; maatte den kun bringe mig gode Frugter. Da min Kammerat kun er svag i denne Tid, da hans Bryst er angrebet vil det gaae langsomt, men jeg glæder mig dog til den kjære Vens Selskab, da en saadan Reise [overstreget: ene] ikke ret vilde smage, naar jeg skulde være ene. Naar jeg saaledes har gaaet flere Mile ene en Dag, uden at have Nogen at tale med, dele min Glæde med, da bliver jeg saa vemodig tilmode, helst ved en Anledning som denne, da jeg skal gjøre Studier til det Maleri³, hvorpaa saa meget beroer. Som Maler trænger jeg til at vise, hvad jeg formaaer; jeg har længe nok staaet i Stampe. Maaskee ogsaa et saadant Arbeide kunde anbefale til Reisepenge til Udlandet. Men ogsaa for det blotte Udkomme maa jeg sørge; jeg tærer jo hver Dag paa min lille Kapital som mit sidste Stykke bragte mig; naar den er smeltet og mit store Stykke ikke kan skaffe mig Penge, hvad skal jeg da leve af. Det er sorte Udsigter, men jeg vil ikke tænke derpaa, dem vil jeg beholde mit Liv igjennem! jeg maa blive fortrolig med den Tanke at Armod er min Lod i Livet, der skal jo Nogen være fattige. –

Jeg kommer netop nu fra Moder; hun sagde mig saa kjærlig Farvel, bad mig være forsigtig paa Reisen, ak Moder! hvorfor kan ikke Din Kjærlighed være mig nok? Din Kjærlighed og mit Arbeid –

Skovgaard skal inat ligge i min Seng, og jeg vil sove paa Sophaen i min Sloprok, kunde vi kun tidligt vaagne, at vi kunde komme gennem Byen mens den er tom. Jeg vil [overstreget: paa] i disse Dage glemme Pengesorger og Alt, hvad der kan trykke, kun ret hengive mig til Nydelsen af vor skjønn Natur, ja, glæde mig selv derved at jeg gaaer og ikke sidder mageligt i en Vog. Gid det var Dag. –

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

² Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

³ En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

de, da hauds jeg min kære Nisked og minskes kære et glæde. Der Elskelige 32.
Jeg glæde et jeg i min huse altid behøver mine Tanker til dig, jeg må ha
et et Navn, som jeg kan klänge mig til, Navn er kün ^{den} endige, og ligesaa
som er min Sjæls bedste Glæde.

18 Juni

Jeg er den 17. var det Moders Fødselsdag. Vi var alle paa Jagersborg, og hauds
der er var dag. Dagen var Morgend og jeg ad Jagersborg til beordren
jeg må for et gøre nogle Stunder. Jeg glæde mig ret til denne lille Reise,
måtte den kün bringe mig gode Frugter. Da min Kammerat kün er søg
i denne Tid, da hans Røgt er angrebet vil det gæde langsomt, men
jeg glæde mig dog til den kjære Vens Telsket, da en saadan Reise end
ikke ret vilde smage, naar jeg skulde være ene. Nu jeg gædeligt skal gæde
flere Mæle ene en Dag, uden at have Nagen at tale med, dele min
Glæde med, da bliver jeg saa uenkelig tilmæde, helst seden Auldring
som Sonne, da jeg skal gøre Stund til det Maleri, hvorfra saa meget
beraar. Som Maler trænger jeg til at i se, hvad jeg formæde; jeg har
længt nok stædt i Stampen. Maa ske ogsaa et saadant Arbeid künde
en befale til Højsopgang til Holsten. Men ogsaa for det blotte
Høken me må jeg sørge; jeg tænke jo hver Dag paa et min lille
Kapital som mit sidste Stykke bragte mig, naar den er smeltet
og om et store Stykke ikke kan skaffe mig Penge, hvad skal jeg da leve
af. Det er sorte Udseter, men jeg vil ikke tænke derpaa, dem vil jeg
behandle mit Liv igjennem; jeg må blive fortrolig med den Tanke
at Annad er min Lad. Kint, der skal jeg Nagen være fættig. —
Jeg kommer utop, om fra Moder, kün sege mig saa kjærligt For
ret, had mig være forsigtig paa Reiser, at Moder! hvorfor kan ikke
din Kjærlighed være mig nok? Din Kjærlighed og mit Arbeid —
Morgend skal i det ligge i min Seng, og jeg vil saa paa Taphen
i min Slægt, künde vi kün tidligt vægne, at vi kunne kom
me gjennem Bogen mens den er varm. Jeg vil paa disse Dage
glømme Sengsorgen og Alt, hvad du kan trokke, kün ret künge
mig til Nydelser af vor skønne Natur, ja, glæde mig selv som
at jeg gæde og ikke sidde mageligt i en Vogn. Gud det var Dag. —